

Rigsdagstidende.

1861. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 38.

Trettende Sæssion.

12te Møde.

Fredagen den 18de October Kl. 1.

(Fortfat.)

Indenrigsministeren: Det var en Bemærkning, jeg havde paa Tungen, at Kjøbenhavn ingenlunde har sin Indquartering gratis. — Forøvrigt skal jeg udtale, at det kan være meget naturligt, hvis ærede Rigsdagsmænd her ville værgе om de Byer, de interessere sig for, og jeg skal derfor gjøre opmærksom paa, at der ikke fra Indenrigsministeriets Side er reist nogenfomhelst Anke. Jeg kan ogsaa finde det ganske naturligt, at man i Anledning af en saadan sig frembydende Leilighed udtaler sig om de Grundsætninger, der ligge til Grund for Indquarteringsvæsenets hele nuværende Ordning, og det vil tydelig fremgaae af mine Ytringer, at jeg ikke føler mig kaldet til at forsvare dem. Derimod vilde jeg finde det i høieste Grad uhensigtsmæssigt, om man med Hensyn til denne lille, overordentlig uvæsentlige og ubetydelige Modification vilde etablere et nyt Princip. Vil man gjøre det gjældende, maa det være ved at gaae tilbage til den almindelige Lov, Loven af 1850, der senest har ordnet denne Sag; men jeg skal dog bemærke, at det ikke er gjort derved, at man her søger at frigjøre sig for Byrden og vælter den over paa Militairetaten, da denne jo kun vil kunne fyldestgjøre de deraf følgende Forpligtelser ved Bevilling af en anden constitutionel Institution end den herværende. Hvad man iøvrigt nu end i denne Henseende maatte ansee for rigtigt

eller ikke, troer jeg dog ikke, der er mindste Anledning til at indføre et nyt Princip paa Grund af denne Udvidelse, hvorefter de Menige, ligesom Underofficererne hidtil, skulle have hver sin egen Seng. Denne Lov maa altsaa gennemføres paa samme Grundlag som det, hvorpaa det hele Indquarteringsvæsen nu hviler, og maa derfor enten antages eller forkastes. Det Spørgsmaal, der nærmest foreligger, er ganske simpelt dette, om man, efterat det har viist sig, at Forsøgene paa at faae Sagen afgjort uden Lov ved en Bemyndigelse paa Finantsloven for Ministeriet til en forøget Udgift, hvorved der altsaa henvises til en Overenskomst med Communerne, ikke have ført til noget Resultat, da enten skal opgive det Princip, man selv har opstillet, eller ogsaa gennemføre det ved Lov. Det er det Spørgsmaal, der foreligger.

Faber: Jeg vil kun tillade mig at værgе mig mod en Misforstaaelse, som forekommer mig at være kommen frem. Jeg har ikke sagt, at Kjøbenhavn ikke har ydet noget Bidrag for at blive fri for Indquartering, men jeg har sagt, at Kjøbenhavn har Fordeel af en Mængde Statsinstitutioner, til hvilke den som Commune ikke bidrager, og den samme Grundsætning finder jeg kan overføres paa Indquarteringsvæsenet. Iøvrigt veed jeg ikke, om man kan sige, at det Princip, der ligger til Grund for Loven af 1850, er fyldestgjort ved det foreliggende Udcast; thi hvad Byerne ifølge den skulde udrede, skulde de vedblive at udrede, men for det, de hyderligere maatte bidrage, og dette er et hyderligere Bidrag, skulde de have fuld Godtgjørelse.